

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913214814
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6913214814.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa : Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o. so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279 proti odporkyňi: A. O., K.. XX.XX.XXXX, O. W. XXX, Z. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 607,80 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

Odporkyňi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne 114,91 eur trov právneho zastúpenia do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, a to na účet alebo do rúk jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 11.09.2013 domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 607,80 eur s prísl. na tom skutkovom základe, že dňa 09.08.2007 uzavrel s odporkyňou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa navrhovateľ zaviazal odporkyňi poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 663,88 eur za účelom kúpy veci alebo úhradu ceny za službu. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach určených v zmluve. Odporkyňa nedodržala platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Dňa 28.04.2011 preto vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 607,80 eur, ktorú do dnešného dňa neuhradila.

Do konania dňa 16.10.2013 vstúpil na strane odporkyne v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5,

Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A

Súd výzvou zo dňa 27.06.2014, č.k. 13C/152/2014-39 doručil odporkyňi a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Od odporkyne sa zásielka, ktorej obsahom bola výzva spolu s doručovaným návrhom a prílohami vrátila dňa 23.07.2014 s doložkou " zásielka neprevzatá v odbernej lehote". V zmysle fikcie obsiahnutej v ust. § 47 ods. 2 O.s.p. súd považoval za deň doručenia predmetnej zásielky, deň jej vrátenia tunajšiemu súdu, t.j. 23.07.2014. Vedľajší účastník

výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal dňa 30.06.2014, k návrhu sa vyjadril podaním zo dňa 01.07.2014, v ktorom uviedol, že predmetná zmluva vykazuje nedostatky v tom smere, že v nej absentuje individualizácia podstatných náležitostí požadovaných v zmysle ust. § 4 ods. 2, 3 Zák.č. 258/2001 Z.z. a s tým súvisiaci nedostatok jej písomnej formy predpísanej zákonom, v dôsledku ktorých je zmluva absolútne neplatná a preto nie je možné navrhovateľovi priznať ním požadovanú sumu vo výške 607,80 eur, ale návrh zamietnuť. V dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere preto nemá navrhovateľ ani nárok na zmluvný úrok, poplatky za výber z bankomatu, poplatky za výpis z účtu a zmluvnú pokutu.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a dňa 03.03.2015 vo veci verejne vyhlásil rozsudok

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou zo dňa 09.08.2007, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len ÚZP), splátkovým kalendárom, výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 28.04.2011 aj s výpisom z poštového podacieho hárku, výpisom z účtu za obdobie 04/2008 a vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 01.07.2014

V zmysle ust. § 2 písm. a/, b/ Zák.č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy, t.j. k 09.08.2007), sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

V zmysle ust. § 3 ods. 1/ Zák.č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy, t.j. k 09.08.2007), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

V zmysle ust. § 3 ods. 2/ Zák.č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy, t.j. k 09.08.2007), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V zmysle ust. § 4 ods. 2/ Zák.č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy, t.j. k 09.08.2007), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

V zmysle ust. § 4 ods. 5/ Zák.č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy, t.j.k 09.08.2007), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe predložených dôkazov súd skutkovo a právne posúdil vec takto:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 09.08.2007 uzavreli úverovú zmluvu (ďalej len ÚZ) č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi úver vo výške 663,88 € (20 000,-Sk), tak ako je uvedené v 35. bode úverovej zmluvy a odporkyňa sa zaviazala tento úver uhradiť v 36-tich mesačných splátkach po 29,84 € (899,-Sk). Nárok z tejto zmluvy však nie je predmetom konania. Predmetom konania je nárok vyplývajú zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej súčasne (na jednom formulárovom tlačive) s uvedenou úverovou zmluvou. Odporkyňa zmluvne dohodnuté splátky revolvingového úveru prestala splácať, následkom čoho navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami pristúpil k zosplatneniu celého zostatku čerpaného revolvingového úveru a to listom zo dňa 28.04.2011, ktorým oznámil odporkyni, že si uplatňuje voči nej svoje

právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru a súčasne ju vyzval k jeho úhrade v lehote 15 dní od spísania tohto listu.

Podľa názoru súdu sa jedná o typickú formulárovú zmluvu s jej charakteristickými znakmi. Odporkyňa nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej znenie navrhnuté navrhovateľom. Týmto spôsobom navrhovateľ pri uzavretí úverovej zmluvy vnútil odporkyni úplne iný právny úkon, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti, pričom odporkyňa nemala na výber a musela podpísať celú predloženú predtlač listiny.

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany - spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči odporkyni ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je odporkyňa ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm a/, písm. b./ a § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd pri posudzovaní revolvingovej zmluvy, ako prvé, posudzoval samotný vznik právneho vzťahu - spôsob uzavretia revolvingovej zmluvy. Postup, aký zvolil pri uzavretí zmluvy navrhovateľ vyvoláva podozrenie o účelovosti jeho správania, ktorého výsledkom bolo vnútenie produktu, o ktorý odporkyňa pri uzavretí úverovej zmluvy nemala záujem. Súd je toho názoru, že navrhovateľ uvedeným postupom nečestne bez odbornej starostlivosti využil v určitej skupine obyvateľov - spotrebiteľov ochotných financovať svoju spotrebu cez úver, ochotu uspokojiť svoje potreby jednoduchým sprístupnením finančných prostriedkov a to aj napriek tomu, že v skutočnosti o tento produkt neprejavili záujem. Nekalo kalkuloval, že odstránením všetkých bariér, s ktorými sa spotrebiteľ bežne stretáva pri obdobnom

produkte, spotrebiteľ neodolá a takto ponúknuté finančné prostriedky bez bližšieho skúmania podmienok využije. To, že odporkyňa neprejavila záujem o uzavretie takejto zmluvy mohlo reálne spôsobiť, že nemusela pochopiť, príp. rozlíšiť tieto dve zmluvy. Súd dáva za vinu navrhovateľovi, že týmto spôsobom u týchto osôb zmenil správanie tak, že namiesto vopred uváženeho správania primeraného svojim finančným možnostiam, títo bez bližšieho pochopenia prijali záväzok, ktorý presahoval ich finančné možnosti. Takýmto spôsobom sa dostali do stavu, kedy neboli schopní svoj záväzok uniesť. Takéto konanie, pri ktorom absentuje potrebná odborná starostlivosť, ktorú pri takomto zložitom úkone možno rozumne očakávať, súd považuje v zmysle § 7 ods. 1, ods.2 pís. a) zák.č. 250/2007 Z.z. v spojitosti s čl. 2 písm.h/ Smernice rady č. 2005/29 za nekalú obchodnú prax, ktorej neprináleží žiadna právna ochrana a z tohto dôvodu súd hodnotil túto zmluvu ako absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd uvedené konštatuje aj s ohľadom na to, že navrhovateľovi nič nebránilo v tom, aby zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako samostatnú zmluvu, tak ako to urobil pri úverovej zmluve. Súdu nie sú známe žiadne zákonné prekážky, pre ktoré by sa tak nemohlo stať. V osobitnom - samostatnom dojednaní revolvingovej zmluvy by bolo nespochybniteľné, že úmyslom spotrebiteľa (po predchádzajúcom zvážení podmienok) bolo uzavretie zmluvy tohto druhu so všetkými z toho vyplývajúcimi záväzkami. V takomto prípade by súd, po dodržaní všetkých zákonných náležitostí, ktoré si vyžaduje zmluva tohto charakteru, nemal žiadne pochybnosti o vzniku a existencii takéhoto právneho vzťahu. Samotný fakt, že navrhovateľ postavil vznik právneho vzťahu iba na časti zmluvy, kde sa konštatuje, že účastníci súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a splátkami, či prípadnými ďalšími podstatnými náležitosťami odkazujúcimi na príslušné články úverových podmienok, je neakceptovateľný. Súd má za to, že úverové zmluvné podmienky majú obsahovať len

skutočnosti technického, spresňujúceho alebo vysvetľujúceho charakteru, a teda nemôžu obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver, prípadne RPMN. Navyše obchodné podmienky neboli odporkyňou podpísané. Z tohto dôvodu, preto súd konštatuje, že takto uzavretá zmluva nie je uzavretá v prepísanej písomnej forme tak, ako to ustanovuje § 4 ods. 1,2 Zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a

preto je neplatná. Preto potom nemôže byť návrh navrhovateľa dôvodný ani v časti týkajúcej sa uplatnenia nárokov na zaplatenie úrokov z úveru, poplatkov a zmluvných pokút, ktoré by mohli byť uplatnené len na základe platnej zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že navrhovateľ tým, že poskytol odporkyňi finančné prostriedky (výberom z bankomatu prostredníctvom úverovej karty), vzniká mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 1,2 Obč. zák., a to na základe plnenia poskytnutého na základe neplatného právneho úkonu.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že návrh navrhovateľa na zaplatenie 607,80 eur s prísl. nie je dôvodný. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej navrhovateľom (riadok označený v splátkovom kalendári ako čerpanie, v ktorom sú zahrnuté všetky výbery odporkyne z bankomatu, príp. platby platobnou kartou) vo výške 780,06 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonala odporkyňa v prospech účtu- úhrady splátok (riadok v splátkovom kalendári označený ako úhrada) vo výške 823,44 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku bezdôvodného obohatenia a stanovuje skutočný rozdiel medzi tým čo navrhovateľ dal a dostal, očistený o nároky, ktoré súd v dôsledku neplatnosti právneho úkonu navrhovateľovi nepriznal. Keďže v danom prípade odporkyňa zaplatila viac ako čerpala, súd návrh ako nedôvodný aj z titulu bezdôvodného obohatenia zamietol.

Súd poukazuje, že sa bližšie nezaoberal skúmaním premlčania navrhovateľom uplatneného nároku, ktorý mu ukladá ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z., pretože dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dôvodný.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporkyňa aj vedľajší účastník na strane odporkyne boli v konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporkyňa si trovy konania neuplatnila a ani jej žiadne konkrétne trovy zo spisu nevyplývajú, preto súd o náhrade trov rozhodol tak, že jej trovy konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporkyne si právo na náhradu trov konania uplatnil riadne a včas v písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa. Na základe tejto skutočnosti súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v konaní neúspešný k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne účelne vynaložené trovy konania a to podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 114,91 eur s DPH (2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava, písomné podanie - vyjadrenie zo dňa 01.07.2014, odmena za jeden úkon 39,84 eur + 2 x režijný paušál 8,04 eur + 20% DPH).

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný uhradiť trovy konania zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Keďže v danom prípade odporkyňa zaplatila viac ako čerpala, súd návrh ako nedôvodný aj z titulu bezdôvodného obohatenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak navrhovateľ nesplní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.